

лѣнны. — Яблѣкы-ты, што ся нагрѣють, гниѣть. — Лозя, што ся не оберѣть на вѣбмя, губять.

Направѣте дѣйствителны и страдателны причастія отъ тыа глаголы: *видѣхъ, слушахъ, обѣщавъ, направихъ, продадохъ, спѣхъ, минѣхъ.*

Зашто не направихте страдателны причастія отъ глаголы-ты *спѣхъ* и *минѣхъ*?

Б ѣ л ѣ ж к а. Глаголи-ти отъ срѣднѣ залогъ нѣмжѣ страдателнѣ причастіе, заштото нѣмжѣ и дѣйствіе. А отъ глаголы дѣйствителнѣ залогъ ставатъ страдателны причастія, зашто-то показоватъ дѣйствіе, коѣто не прѣтрѣпѣль прѣдмѣтъ-тъ (*измаменъ чловѣкъ*).

Прѣпишѣте 28-тѣ статійкѣ отъ сборника. Подчрѣтайте въ неѣ всичкы-ты причастія. Кажѣте, кои сѣ дѣйствителны и кои сѣ страдателны, въ какѣвъ родѣ, брой и падежѣ ся намираѣть и отъ кои глаголы сѣ станѣлы.

93. Азѣ сѣмъ написалѣ тѣѣ книгѣ. Таѣа книга не написана отъ мене.

По какѣво ся различаватъ тыа двѣ прѣдложенія — *по мыслѣ-тѣ ли*, или *по изговаріанію-то*? Коѣа дума не подлѣжаште въ прѣво-то прѣдложение и коѣа не въ второ-то? Въ кой падежѣ ся намира лично-то мѣстоименіе въ прѣво-то прѣдложение и въ кой въ второ-то? Въ какѣвъ падежѣ ся намира обяснителна-та дума въ прѣво-то прѣдложение и зашто не въ тоѣа падежѣ? Какѣво не станѣла таѣа дума въ второ-то прѣдложение? Какѣ ся не измѣнило сказуемо-то?

Правило. *Страдателны-ты причастія, што ся свѣршоватъ на нѣый и на тѣый, имѣть, катѣо прилагателны-ты имена, двѣ окончанія: опрѣдѣлительно и неопрѣдѣлительно (обрантѣый, обрантѣ, а, о; омѣытѣый, омѣытѣ, а, о). Тыа страдателны причастія въ неопрѣдѣлительно окончаніе можѣть да направятъ страдателны глаголы съ спомогателнѣый глаголѣ сѣмъ (обрантѣ сѣмъ, обрантѣ*